Lietas Nr.C04234914
Lietas arhīva Nr.C-1460-16/17

# SPRIEDUMS

**Latvijas Republikas vārdā**

Siguldā 2016.gada 4.novembrī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M. Dreimane
ar sekretāri M.Mileri,
piedaloties prasītāja /Persona A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Jānim Začestam, atbildētāju /Persona B/ pārstāvim /Persona C/, /Persona D/ pilnvarotajam pārstāvim /Persona E/, atbildētājam /Persona F/, trešās personas Latvijas Republikas Finanšu ministrijas pilnvarotajam pārstāvim /Persona G/, trešajai personai /Persona H/, atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /Persona A/ prasībā pret /Persona C/, /Persona D/, /Persona F/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz domājamām daļām no būves, ar trešajām personām Latvijas Republikas Finanšu ministriju un /Persona H/ .

**A p r a k s t o š ā d a ļ a**

*2014.gada 9.jūlijā prasītājs* /Persona A/ ( turpmāk tekstā – Prasītājs), Rīgas apgabaltiesas civillietu tiesu kolēģijā iesniedzis prasības pieteikumu, kurā lūdzis tiesu atzīt viņam īpašuma tiesības uz 1903/3059 domājamajām daļām no būves (garāžas) ar kadastra apzīmējumu Nr. /Numurs A/, kas atrodas /Adrese A/ un kas reģistrēta zemesgrāmatā ēku (būvju) īpašumā ar kadastra Nr. /Numurs B/ sastāvā ( turpmāk tekstā - Garāžas būve).

Prasībā norādīts, ka Garāžas būves kopējā platība 340.1 kv.m. lietderīga platība - 305.9 kv.m.

Minētajā Garāžas būvē, kas reģistrēta zemesgrāmatā - Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas, /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Numurs C/, ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz domājamajām daļām no Garāžas būves sekojošām personām sekojošā apmērā:

- Atbildētājam /Persona C/, p.k. /Personas kods A/ pieder 284/3059 domājamās daļas no būves, kas pēc LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izrakstu no būves tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās dalās Nr. /Numurs D/ atbilst telpu grupai (garāžas telpai) būvē ar platību 28.4 kv.m. kadastra apzīmējums /Numurs E/;
- Atbildētājai /Persona D/, p.k. /Personas kods B/ pieder 451/3059 domājamās daļas no būves, kas pēc LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izraksta no būves tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās daļās Nr. /Numurs D/ atbilst telpu grupai (garāžas telpai) būvē ar platību 45.1 kv.m. kadastra apzīmējums /Numurs F/;
- Atbildētājam /Persona F/ p.k. /Personas kods C/ pieder 421/3059 domājamās daļas no būves, kas pēc LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izraksta no būves tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās daļās Nr. /Numurs D/ atbilst telpu grupai (garāžas telpai) būvē ar platību 42.1 kv.m. kadastra apzīmējums /Numurs G/.

Pamatojoties uz LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izrakstu no būves ar kadastra Nr. /Numurs A/ tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās daļās Nr. /Numurs D/ minētajā būvē, izņemot augstāk minētajām personām piederošo īpašumu, ir sekojošas būves domājamās daļas, kas vadoties no Prasītājam pieejamiem datiem zemesgrāmatā, LR VZD kadastra informācijas sistēmā vai pašvaldībā, nepieder nevienai personai, proti:

1. 704/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 70.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs H/;
2. 339/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 33.9 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs I/;

3. 644/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 66.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs J/;
4. 216/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 21.6 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs K/,

turpmāk tekstā visas kopā minētās domājamās daļas no Garāžas būves ( turpmāk-Domājamās daļas).

Prasītāja īpašumā ir nekustamais īpašums (zemes gabals), kas atrodas /Adrese B/ ar kadastra Nr. /Numurs L/ ar platību 5399 kv.m., (turpmāk - Zemes gabals).

Prasītāja īpašuma tiesības uz Zemes gabalu nostiprinātas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Numurs M/.

Garāžas būve atrodas uz Prasītāja īpašumā esošā Zemes gabala, šo faktu apstiprina un pierāda 23.07.2013. LR VZD izsniegtās kadastra izziņas Nr. /Numurs N/ 5. punktā "Būves pamatdati" ietvertās ziņas - būve atrodas uz zemes vienības ar kadastra Nr. /Numurs L/, t.i., Prasītāja īpašumā esošā zemes gabala.

Prasītājs prasībā atsaucies un citējis Civillikuma 994. panta pirmo daļu, Civillikuma 968.pantu, likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14. panta ceturto daļu.

Prasībā norādīts, ka vadoties no publiski ticamām ziņām, kas atrodamas Rīgas rajona tiesas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Numurs C/, kā arī saskaņā ar LR Valsts Zemes Dienesta 2013. gada 23. jūlija kadastra izziņu Nr. /Numurs N/ par nekustamo īpašumu un 22.06.2011. Valsts Zemes Dienesta Rīgas reģionālās nodaļas atbildi uz iesniegumu Nr. /Numurs O/, Prasītājs konstatējis, ka īpašuma tiesības vai tiesiskā valdījuma tiesības uz Domājamām daļām no Garāžas būves nav nostiprinātas vai reģistrētas nevienai personai.

No minētiem apstākļiem secināms, ka Domājamās daļas zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgs īpašuma objekts, kurš pieder kādai personai un tādēļ uzskatāms par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam.

Civillikuma 968. pantā nostiprināts zemesgabala un ar to cieši savienotās ēkas (būves) nedalāmības princips. Likumā paredzētos izņēmuma gadījumos ēka (būve) var būt pastāvīgs īpašuma priekšmets un piederēt citai personai. Šādi izņēmuma gadījumi, kurus noteica īpašuma reformas realizācijas specifika, paredzēti likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14. panta pirmajā daļā. Pie tam pat tad, ja pastāv, kāds no minētā likuma 14.panta pirmajā daļā paredzētajiem priekšnoteikumiem, bet ēka nav reģistrēta zemesgrāmatās, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā, kā pastāvīgs īpašuma objekts, attiecībā uz trešajām personām ir spēkā Civillikuma 968. pantā ietvertais princips.

Šajā gadījumā Domājamās daļas, kas ir daļa no Garāžas būves pēc Prasītāja lietā pievienotiem pierādījumiem nepieder nevienai personai un nav reģistrētas kā pastāvīgs nekustamā īpašuma objekts, kurš kādam pieder.

Šajā gadījumā Prasītāja ieskatā, attiecībā uz Domājamajām daļām piemērojams Civillikuma 968. pantā nostiprinātais zemesgabala un ar to cieši savienotās ēkas (būves) nedalāmības princips, kā arī speciālā tiesību norma, kas ietverta likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14. panta ceturtajā daļā, proti, ka: "Ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. Citas personas īpašuma tiesības uz šādām ēkām (būvēm) var iegūt, ja tiesa apmierinājusi šo personu prasību atzīt īpašuma tiesības uz attiecīgajiem objektiem. "

Kā norādīts juridiskajā literatūrā: „Šī norma, pirmkārt, regulē īpašuma iegūšanu uz svešām kustamām lietām, kuras savienojuma rezultātā kļuvušas par zemesgabala sastāvdaļām. Otrkārt, Civillikuma 968.pants regulē šādas ēkas piederību vispār, turklāt, kā atzīts tiesu praksē, šajā gadījumā ir runa par prezumpciju, atbilstoši kurai pieņemams, ka ēka pieder tam, kuram pieder attiecīgais zemesgabals (..)." *(A.Grūtups, E.Kalniņš. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. īpašums. Otrais papildinātais izdevums.-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002,72.lpp.).*

No minētā secināms, ka šajā tiesību normā ir ietverta prezumpcija, ka ēka pieder tam, kam pieder konkrētais zemesgabals, bet ne otrādi.

Ka ēku un zemes vienotība ir nekustamā īpašuma nedalāmības pamatprincips LR Augstākās tiesas Senāts norādījis jau iepriekš, izskatot 2002.gada 28.augustā lietu Nr. SKC-401, 2002.gads) Arī 2003.gada 8.oktobrī,

izskatot I.A., J.P. un A.M. prasības Senāts norādīja, ka, apvienojot namīpašumu un zemi kā vienotu objektu, namīpašuma atsevišķa dalīšana nav iespējama (lieta Nr. SKC-457,2003.gads).
Zemes gabals, uz kura atrodas Garāžas būve un tās Domājamās daļas nav nevienai personai iznomātas vai kā citādi nodotas lietošanā vai turējumā. Neviena persona, tajā skaitā, citi Garāžas būves kopīpašnieki, tiesā nav griezušies ar prasību atzīt īpašuma tiesības uz Domājamām daļām.
Civilprocesa likuma 5. panta sestā daļa paredz, ka, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.
Saskaņā ar augstāk minēto un pamatojoties uz likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14. panta ceturtās daļas, 968. panta,994. panta, 1044. panta pirmās daļas, 1045. panta, Civilprocesa likuma 5. panta sestās daļas, 25. panta pirmās daļas pirmo punktu, 35.panta pirmās daļas 9.punktu, 127. panta pirmo daļu, prasītājs lūdz tiesu:
1) Atzīt /Persona A/ īpašuma tiesības uz sekojošām domājamajām daļām no palīgceltnes - garāžas būves ar kadastra Nr. /Numurs A/, kas atrodas /Adrese A/ un kas reģistrēta zemesgrāmatā ēku (būvju) īpašuma ar kadastra Nr. /Numurs B/ sastāvā Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /Numurs C/, kura izvietota uz /Persona A/ p.k. /Personas kods D/ piederošās zemes vienības ar kadastra Nr. /Numurs L/, /Adrese B/, proti: 1.1. uz 704/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 70.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs H/; 1.2. uz 339/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr. /Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 33.9 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs I/; 1.3. uz 644/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 66.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs J/; 1.4. uz 216/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 21.6 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs K/.
2) Izdarīt atbilstošu ierakstu par prasītāja /Persona A/ īpašuma tiesībām uz augstāk minētajām domājamajām daļām kopīpašumā Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /Numurs C/, II.daļas 1.iedaļā, precizējot nekustama īpašuma īpašnieku sastāvu.
3) Ievest prasītāju /Persona A/ personas kods: /Personas kods D/ kā ieguvēju šī pieteikuma lūguma daļas 1.1.-1.4. apakšpunktos minētā nekustamā īpašuma valdījumā;
4) Piedzīt no atbildētājiem visus tiesāšanās izdevumus.
*2014.gada 22.augustā tiesā saņemti atbildētāja /Persona F/ rakstveida paskaidrojumi par celto prasību*, kuros norādīts, ka iepazīstoties ar prasības pieteikuma saturu, uzskata, ka viņam kļūdaini piešķirts lietā atbildētāja procesuālais statuss. Atbildētājs civilprocesā ir persona, pret kuru ir vērsta prasība, sakarā ar prasītāja likumisko interešu aizskārumu. Prasības pieteikumā nav minēts veids, kādā viņš būtu traucējis prasītājam izlietot viņa likumiskās tiesības iegūt nekustamā īpašuma daļas, kuras viņam nepieder un uz kurām viņš nepretendē.
No pieteikuma satura izriet, ka prasītājs iesniedzot pieteikumu tiesā, izsaka vēlēšanos iegūt īpašuma tiesības uz tām nekustamā īpašuma daļām, kuras nevienam nepieder.
Tam neiebilstot, jo, prasības apmierināšanas gadījumā, viņa, /Persona F/, īpašuma tiesības uz piederošo īpašuma daļu netiek ne samazinātas, ne kādā citā veidā ierobežotas. Taču viņam ir būtisks iebildums tam, ka viņš šajā lietā tiek atzīts par atbildētāju ar visām no tā izrietošām sekām, proti, ka no viņa prasības apmierināšanas gadījumā tiek piedzīti visi tiesāšanās izdevumi.
Ņemot vērā minētos argumentus, kategoriski iebilst tam, ka pret viņu celtā prasība tiek apmierināta, jo viņš nav tā persona, kura traucē prasītājam bezsaimnieka mantas iegūšanā ( lietas 30.lapa).
*2014.gada 29.septembrī tiesā saņemti atbildētājas /Persona D/ rakstveida paskaidrojumi par celto prasību.*
Atbildētāja /Persona D/ norāda, ka prasību neatzīst un uzskata to par noraidāmu sekojošu iemeslu dēļ.
Starp pusēm nepastāv strīds par sekojošiem lietas faktiskajiem apstākļiem:
1) atbildētājai /Persona D/ /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /Numurs C/ II daļas 1.iedaļas 3.2.punktā ir nostiprinātas īpašumtiesības uz 451/3059 domājamajām daļām no nekustamā īpašuma - ēkas (būves), kas sastāv no garāžas ēkas ar kadastra apzīmējumu Nr./Numurs A/, kas atrodas /Adrese A/, kadastra Nr./Numurs B/, un kas ir saistīta ar zemesgabalu /Adrese C/, kadastra Nr./Numurs P/, kas atrodas /Apdzīvota vieta A/ un par ko izdarīts ieraksts /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs R/ (turpmāk tekstā-strīdus garāžas ēka). Atbildētājai īpašumtiesības nostiprinātas uz garāžu ēku Nr.6, 45.1 $m^2$ platībā, telpu grupas kadastra apzīmējums Nr./Numurs S/, pamatojoties uz 2005.gada 10.augusta pirkuma aktu, kas noslēgts starp atbildētāju un /Persona I/.

2) 421/3059 domājamo daļu no nekustamā īpašuma - ēkas (būves), kas sastāv no garāžas ēkas ar kadastra apzīmējumu Nr./Numurs A/, kas atrodas /Adrese A/, kadastra Nr./Numurs B/, īpašnieks ir /Persona F/, kura īpašumtiesības /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./Numurs C/ II daļas 1.iedaļas 4.2.punktā nostiprinātas pamatojoties uz 2005.gada 15.novembra pirkuma aktu un 2005.gada 5.decembra vienošanos pie 2005.gada 15.novembra pirkuma akta. Īpašumtiesības nostiprinātas uz garāžas ēku Nr.7.
3) /Persona C/ īpašumtiesības uz 284/3059 domājamajām daļām no nekustamā īpašuma - ēkas (būves), kas sastāv no garāžas ēkas ar kadastra apzīmējumu Nr./Numurs A/, kas atrodas /Adrese A/, kadastra Nr./Numurs B/, nostiprinātas pamatojoties uz 1995.gada 5.decembra privatizācijas objekta pirkuma-pārdevuma līgumu. Īpašumtiesības nostiprinātas uz garāžas ēku Nr.l;
4) prasītājs saskaņā ar /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr./Numurs M/ II daļas 1.iedaļas 6.2.punktā nostiprināto informāciju ir nekustamā īpašuma - zemes gabala ar kadastra apzīmējumu /Numurs L/, 0,5399 ha platībā, kas atrodas /Adrese B/, īpašnieks;
5) uz prasītājam piederošā zemes gabala ar kadastra apzīmējumu /Numurs L/, 0,5399 ha platībā, kas atrodas /Adrese B/, atrodas atbildētājai piederošā garāžu ēka Nr.6 45.1 $m^2$ platībā.
Prasītājs, atsaucoties uz Civillikuma 968.pantu, uzskata, ka pastāv pamats īpašumtiesību atzīšanai uz:
1) 704/3059 domājamajām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 70.4 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs H/;
2) uz 339/3059 domājamajām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 33.9 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs I/;
3) uz 644/3059 domājamajām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 66.4 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs J/;
4) uz 216/3059 domājamajām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 21.6 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs K/.
Civillikuma 968.pants noteic, ka uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu.
Kā norādīts juridiskajā literatūrā: „Šī norma, pirmkārt, regulē īpašuma iegūšanu uz svešām kustamām lietām, kuras savienojuma rezultātā kļuvušas par zemesgabala sastāvdaļām. Otrkārt, Civillikuma 968.pants regulē šādas ēkas piederību vispār, turklāt, kā atzīts tiesu praksē, šajā gadījumā ir runa par prezumpciju, atbilstoši kurai pieņemams, ka ēka pieder tam, kuram pieder attiecīgais zemesgabals (..).” *(A.Grūtups, E.Kalniņš. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. īpašums. Otrais papildinātais izdevums.-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002,72.lpp.).*
No minētā secināms, ka šajā tiesību normā ir ietverta prezumpcija, ka ēka pieder tam, kam pieder konkrētais zemesgabals, bet ne otrādi. Konkrētajā gadījumā zemesgabals, uz kura atrodas visas strīdus ēkas, pieder prasītājam, no kā varētu secināt, ka arī visas ēkas, kas uz tā atrodas arī pieder prasītājam, tomēr jāņem vērā, ka minētā prezumpcija nav absolūta, jo var pastāvēt likumā noteikti izņēmumi, kad ēka var tikt uzskatīta par patstāvīgu īpašuma objektu.
Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību” 14.panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka Civillikuma 968.panta (..) noteikumi nav piemērojami un ēkas (būves) (..) līdz to apvienošanai vienā īpašumā ar zemi ir uzskatāmi par patstāvīgu īpašuma objektu, ja ēkas iegūtas, privatizējot valsts vai pašvaldību uzņēmumus (uzņēmējsabiedrības) vai atsevišķus valstij vai pašvaldībai piederošus nekustamā īpašuma objektus.
Minētā tiesību norma atspoguļo tiesisko situāciju konkrētajā lietā. No /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs C/ nostiprinātās informācijas, 1994.gada 26.aprīļa Privatizācijas objekta pirkšanas-pārdošanas līguma un /Apdzīvota vieta A/ novada domes būvvaldes 2004.gada 12.februāra izziņas Nr./Numurs T//Numurs T/ ir redzams, ka prasītājam piederošā zeme un garāžu ēka kā atsevišķi īpašuma objekti ir izveidojušies tieši tāpēc, ka uz zemes esošā strīdus garāžu ēka tika atsavināta atbildētājiem privatizācijas procesā *(atbildētāja uzskata, ka konkrētajā gadījumā nozīme ir tieši pirmreizējam atsavināšanas pamata, nevis tam kādā veidā ēkas ir ieguvusi atbildētāja un atbildētājs /Persona F/*).
Ņemot vērā, ka strīdus garāžas ēka ir atzīstama par patstāvīgu īpašuma priekšmetu un Civillikuma 968.panta noteikumi konkrētajā gadījumā nav piemērojami, atbildētāja uzskata, ka nav pamata prasības apmierināšanai un prasītāja īpašumtiesību atzīšanai uz: 704/3059 domājamajām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 70.4 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs H/; uz 339/3059 domājamajām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 33.9 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs I/; uz 644/3059 domājamajām daļām no

garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 66.4 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs J/; uz 216/3059 domājamajām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 21.6 un apzīmējumu kadastrā Nr./Numurs K/.

Prasītājs norādījis, ka augstāk minētās domājamās daļas no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/ nevienai personai nepieder un saskaņā ar Civillikuma 968.pantu pieder prasītājam.

Atbildētāja uzskata, ka prasītāja prasījums pēc būtības ir vērsts uz dalītā kopīpašuma nodibināšanu saskaņā ar Civillikuma 1067.pantu, taču atbilstoši šai normai dalītais kopīpašums var tikt nodibināts pamatojoties uz tiesisku darījumu, likumu un tiesas spriedumu vai administratīvo aktu. Ņemot vērā, ka Civillikuma 968.panta noteikumi konkrētajā gadījumā nav piemērojami un nevienu citu no Civillikumā noteiktajiem kopīpašuma nodibināšanas pamatiem atbildētāja nav konstatējusi, atbildētāja uzskata, ka prasība par kopīpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz 1903/3059 domājamajām daļām no nekustamā īpašuma - ēku (būvju) nekustamā īpašuma, kas sastāv no garāžas būves ar kadastra apzīmējumu Nr./Numurs A/, un atrodas /Adrese A/, kadastra Nr./Numurs B/, ir nepamatota un noraidāma ( lietas 32.-39.lapa).

*2014.gada 15.augustā tiesā saņemti atbildētāja /Persona C/ rakstveida paskaidrojumi par celto prasību*, kuros norādīts, ka atbildētājs /Persona C/ prasību neatzīst. Uzskata, ka prasības pieteikums tiesā ir iesniegts nepamatoti, sekojošu apsvērumu dēļ.

Kā savā prasības pieteikumā raksta pats prasītājs, Civilprocesa likuma 25. panta pirmās daļas tiesību normas paredz, ka apgabaltiesa izskata šādas tiesai pakļautas lietas: 1) lietas, kurās ir strīds par īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu, izņemot laulāto mantas dalīšanu. No prasības pieteikuma izriet, ka Prasītājs lūdz tiesu atzīt sev īpašuma tiesības uz būves daļu, kura, kā raksta Prasītājs savā pieteikumā, *nepieder nevienai personai*. Šī iemesla dēļ, nav saprotams juridiskais pamats, kāpēc Prasītājs kā Atbildētāju šajā lietā norādījis viņu /Persona C/.

Starp viņu un prasītāju līdz šim nav pastāvējis un arī šobrīd nepastāv jebkāda veida strīds par īpašuma tiesībām uz to būves daļu, par kuru tiesā ir vērsies prasītājs. Prasības pieteikumam ir pievienota zemesgrāmatu apliecība, no kuras izriet, ka viņam /Persona C/ pieder 284/3059 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /Adrese A/ (atsevišķā lietošanā garāža Nr. 1), taču par šo garāžas būves daļu strīda nav.

Kā izriet no ierakstiem LR VZD kadastra informācijas sistēmā un zemesgrāmatā, viņam /Persona C/ nepieder jebkāda daļa no tām būvēm, uz kurām savas īpašuma tiesības vēlas lūgt atzīt Prasītājs. Uzskata, ka šajā lietā viņš nevar tikt norādīts un atzīts par Atbildētāju, un Prasītājs savu prasību ir cēlis nepareizi, kādēļ lūdz noraidīt /Persona A/ Rīgas apgabaltiesā iesniegto prasības pieteikumu par īpašuma tiesību atzīšanu uz domājamām daļām no būves kā nepamatotu ( lietas 26.-27.lapa).

*2015.gada 1.jūnijā tiesā saņemti atbildētājas /Persona D/ pilnvarotā pārstāvja /Persona E/ papildus paskaidrojumi* par celto prasību. Paskaidrojumos papildus norādīts sekojošais.

Civillikuma 1044. panta 1. daļa nosaka: *"īpašuma prasību īpašnieks var celt pret katru, kas prettiesīgi aiztur viņa lietu; tās mērķis ir atzīt īpašuma tiesību un sakarā ar to piešķirt valdījumu."* Īpašuma prasība ir nevaldītāja īpašnieka prasījums pret valdītāju neīpašnieku par prettiesīgi aizturētās lietas valdījuma atjaunošanu īpašniekam, pamatojoties uz viņa īpašumu *(Grūtups A, Kalniņš E. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. īpašums, TNA, Rīga, 2002. gads, 221.lpp.).* Īpašuma prasībā atbildētājs vienmēr ir atprasāmās lietas prettiesīgs valdītājs (turētājs) *(Grūtups A, Kalniņš E. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības, īpašums, TNA, Rīga, 2002. gads, 223.lpp.).* Tātad, lai varētu piemērot Civillikuma 1044.pantu un celt īpašuma prasību, ir nepieciešams konstatēt, ka īpašuma prasību ceļ īpašnieks, un lieta atrodas citas personas valdījumā (turējumā). To apstiprina arī tiesu prakse, piemēram, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 12.novembra spriedums lietā Nr. SKC-416.

Konkrētajā gadījumā, Prasītājs prasības pieteikumā pats norādījis, ka izprasāmās domājamās daļas no būves nepieder nevienai personai. Ja izprasāmās domājamās daļas nepieder nevienai personai, tad loģiski, ka domājamās daļas neatrodas nevienas personas valdījumā, tajā skaitā arī Atbildētājas valdījumā.

Civilprocesa likuma 1.pants nosaka: *"Katrai fiziskajai un juridiskajai personai (turpmāk -persona) ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā."* No tā izriet, ka persona (prasītājs) var celt prasību tiesā pret citu personu (atbildētāju) tikai tad, ja citā persona (atbildētājs) aizskar prasītāja civilās tiesības vai apstrīd prasītāja civilās tiesības. Arī tiesību doktrīnā ir atzīts, ka atbildētājs ir persona, kas tiesības noliedz vai aizliedz *(Bukovskis V. Civilprocesa mācības grāmata, Autora izdevums, Rīga, 1933. gads, 255.lpp.).* Citos gadījumos likums neatļauj personai (prasītājam) iesniegt prasību pret citu personu (atbildētāju).

Tā kā Atbildētāju valdījumā (turējumā) neatrodas atprasītās domājamās daļas, Atbildētāji neaizskar Prasītāja (nepamatoti norādītās) īpašuma tiesības. Likums nepieļauj izprasīt lietu no personas, kurai šīs lietas nav. Līdz ar to Prasītāja prasība par īpašuma tiesību atzīšanu uz domājamām daļām pret Atbildētājiem ir nepamatota un noraidāma pilnā apmērā.

Likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta 4.daļa nosaka, ka ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam.

Garāžu ēka ir reģistrēta Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs C/ kā patstāvīgs īpašuma objekts. Nevar piekrist Prasītājam, ka domājamās daļas nav reģistrētas kā patstāvīgs nekustamā īpašuma objekts, jo domājamās daļas nav īpašuma objekts, bet īpašuma objekts ir pats īpašums. Iztulkojot likumā nostiprinātu jēdzienu "patstāvīgs objekts", likumdevējs minēja tieši uzbūvētus objektus, nevis atsevišķas domājamās daļas. Nav iedomājams, ka vienā daļa no nekustamā īpašuma tiek uzskatīta kā patstāvīgs īpašuma objekts, bet otrā daļa no nekustamā īpašuma netiek uzskatīta kā patstāvīgs īpašuma objekts. Līdz ar to, nav pamata piemērot Likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14. panta 4. daļu un Civillikuma 968. pantu.

Tā kā Atbildētāji neaizskāra Prasītāja īpašuma tiesības, lieta nevar būt apmierināta prasības kārtībā, bet lietu ir nepieciešams skatīt tikai sevišķās tiesāšanas kārtībā. (Prasītājam, kā ieinteresētajai personai un pieteicējam bija nepieciešams iesniegt pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu par īpašuma domājamo daļu atzīšanu par bezīpašnieka mantu un tātad tās piekritību valstij).

Kā norādīja pats Prasītājs, izprasītās domājamās daļas nepieder nevienai personai. Saskaņā ar Civillikuma 930. panta piezīmi, nekustamas bezīpašnieka lietas piekrīt valstij. Tātad izprasītās domājamās daļas piekrīt valstij, nevis Atbildētājiem vai Prasītājam.

Ja Prasītājs vēlas iegūt domājamās daļas (kuri nevienam nepieder) uz garāžas būvi, tad Prasītājam kā ieinteresētai personai ir nepieciešams vērsties tiesā ar pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu, ka garāžas būves domājamās daļas, kuras nav ierakstītas zemesgrāmatā, ir jāatzīst par bezīpašnieka mantu, kas saskaņā ar Civillikuma 930. panta piezīmi piekrīt valstij, lai pēc tam domājamās daļas varētu privatizēt vai iegūt no valsts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Šī kārtība nostiprināta arī tiesu praksē, piemēram 2013. gada 22. oktobra Ventspils tiesas spriedums lietā C40099513 (spriedums stājies spēkā).

Saskaņā ar 2013. gada 26. novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1354 "Kārtība, kādā veicama valstij piekritīgās mantas uzskaite, novērtēšana, realizācija, nodošana bez maksas, iznīcināšana un realizācijas ieņēmumu ieskaitīšana valsts budžetā" 2. punktu pēc tam, kad kļuvis izpildāms tiesas spriedums par atzīšanu par bezīpašnieka mantu atbildīgā iestāde par to piecu darbadienu laikā paziņo VID. VID ņem īpašumu valsts uzkaitē. Pēc tam īpašumu ir iespējams privatizēt.

Ar 2015. gada 21. maija lēmumu tiesa apmierināja Prasītāja prasības nodrošinājumu un nolēma ierakstīt aizlieguma atzīmi Valsts zemes dienesta nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā - kadastra objektam 1903/3059 domājamām daļām no būves (garāžas) ar kadastra apzīmējumu Nr./Numurs A/, ēku (būvju) īpašuma ar kadastra Nr./Numurs B/ sastāvā. Ar prasības nodrošinājumu bija ierobežotas domājamās daļas, kuras nepieder Atbildētājai, līdz ar to Atbildētājai nav subjektīvās tiesības prasīt atcelt prasības nodrošinājumu. Atbildētāja norāda, ka aizlieguma atzīme tika ierakstīta uz nevienam nepiederošām, tātad valstij piederošajiem domājamām daļām. Pretendējot uz domājamām daļām, Prasītājs pretendē uz valstij piederošajām domājamām daļām. Līdz ar to tiek aizskartās tieši valsts tiesības. Valsts nav šīs lietas dalībnieks.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74. panta 2. daļas 7. punktu, 148. pantu, lūdzu tiesu /Persona A/ prasību pret noraidīt ( lietas 78.-81.lapa).

*Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 21.maija lēmumu apmierināts prasītāja /Persona A/ pieteikums par prasības nodrošināšanu* un nolemts ierakstīt aizlieguma atzīmi Valsts zemes dienesta nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā- kadastra objektam 1903/3059 domājamam daļām no būves ( garāžas) ar kadastra apzīmējumu Nr./Numurs A/ ēku ( būvju7) īpašuma ar kadastra Nr./Numurs B/ sastāvā, kas atrodas /Adrese A/ ( lietas 72.-74.lapa).

*2015.gada 12.novembrī* Rīgas rajona tiesā saņemts atbildētājas /Persona D/ pilnvarotā pārstāvja /Persona E/ iesniegums par Latvijas Republikas Finanšu ministrijas pieaicināšanu lietā trešās personas statusā ( lietas 85.-86.lapa).

*2016.gada 18.janvārī* Rīgas rajona tiesā tika saņemts prasītāja /Persona A/ pilnvarotā pārstāvja A.Začesta pieteikums, ar kuru prasītājs grozīja prasības pieteikumu, norādot ka par atbildētāju lietā ir arī pieaicināma arī

Latvijas valsts Latvijas Republikas Finanšu ministrija ( lietas 92.-95.lapa).
*2016.gada 20.janvāra* tiesas sēdē prasītāja /Persona A/ pilnvarotā persona zvērināts advokāts A.Začests prasības pieteikuma grozījumus, ar kuriem lūdza kā atbildētāju lietā pieaicināt Latvijas valsts Latvijas Republikas Finanšu ministriju, atsauca ( lietas 101.lapa).
*Ar 2016.gada 20.janvāra Rīgas rajona tiesas protokola lēmumu lietā kā trešā persona atbildētāju pusē pieaicināta Latvijas valsts Latvijas Republikas Finanšu ministrija ( lietas 103.lapa)*
*Ar 2016.gada 23.maija Rīgas rajona tiesas protokola lēmumu lietā kā trešā persona atbildētāju pusē pieaicināts /Persona H/ ( lietas 108.lapa).*
*Tiesas sēdē 2016.gada 23.maijā un 2016.gada 21.oktobrī* prasītāja /Persona A/ pilnvarotais pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā, lūdza to apmierināt. Papildus prasībā norādītajam paskaidroja, ka būve, kurā atrodas garāžas, jeb Garāžu būve atrodoties uz prasītāja zemes jau no padomju laikiem. Daļa no minētās Garāžu būves esot nodota personai /Persona I/ privatizācijas ceļā. Kā redzams no zemesgrāmatas datiem, tālāk šīs daļas atsavinātas attiecīgajās proporcijās klātesošajiem īpašniekiem, lietā atbildētājiem. Atbildētājs /Persona C/ pats esot slēdzis privatizācijas līgumu 1995.gadā un zemesgrāmatā savu daļu reģistrējis 2008.gadā. Atbildētāji /Persona F/ un /Persona D/ zemesgrāmatā sev piederošās domājamās daļas ierakstījuši 2005.gadā, pamatojoties uz Pirkuma līgumu ar /Persona I/. Pēc dokumentiem redzams, ka /Persona I/ īpašumā ir nonākusi tikai daļa no šī Garāžu būvju īpašuma.

Varot paskaidrot, kāpēc prasītājs prasību cēlis pret kopīpašniekiem. Konkrētā gadījumā Civillikuma 1045.pants paredzot, ka prasību var celt pret katru lietas turētāju, neizņemot arī to, kas lietu tur cita vārdā, bet pēdējais var atbrīvoties no prasības, ja viņš uzdod personu, kuras vārdā lietu tur.

Vienīgie, kas esot atzīti par kopīpašniekiem šajā Garāžu būvē, kurā atrodoties strīdus domājamās daļas, esot trīs kopīpašnieki /Persona C/, /Persona F/ un /Persona D/.
Atbilstoši Civillikuma 1068.panta pirmās daļas normām, rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu.
Šajā gadījumā kopīpašnieki esot aicināti šo strīdu skatīt tādēļ, ka viņi esot kopīpašnieki šajā ēkā un līdz ar to esot nepieciešams noskaidrot viņu viedokli par ēkas tiesisko dalījumu.
Juridiskajā doktrīnā esot atrodamas atziņas, kurām pievienojoties arī prasītājs, ka Civillikuma 1068.panta izpratnē ar kopīpašnieku rīcību, kas sevī ietver kopējās lietas pārvaldīšanu, pirmkārt saprotama tiesiskā rīcība, t.i., kopējās lietas vai tās daļas atsavināšana, kā arī liettiesiskuma un saistību tiesiskumu apgrūtināšana attiecībā uz šo lietu. It īpaši šīs atziņas dēļ uzskatot, ka kopīpašnieku klātbūtne lietā, jeb dalība lietā, esot tiešām nepieciešama, jo strīds esot par viņu kopīpašumā esošu objektu.
Vēloties atsaukties arī uz Civillikuma 1071.pantu, kas nosakot, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Vēlas norādīt, ka, iepazīstoties ar visiem atbildētāju paskaidrojumiem, esot secināms, ka neviens no atbildētājiem neiebilstot celtajai prasībai.

Konkrētajā gadījumā atbildētāja /Persona D/ un viņas pārstāvis, faktiski norādījuši, kāpēc atbildētāji noraida prasību, un proti, - tāpēc, ka viņi neesot nekādā veidā saistāmi ar šo strīdu, jo strīda starp prasītāju pret atbildētājiem neesot. Tam daļēji varētu piekrist, tāpēc arī norādījis normatīvo pamatojumu, kāpēc prasītājs bijis spiests norādīt šīs personas, kā atbildētājus.
Attiecībā uz prasības pieteikumā minētajām domājamām daļām, uzskatot, ka konkrētajā strīdā esot pamats piemērot Civillikuma 968.panta normas. No ierakstiem zemesgrāmatā par šo Garāžas būvi esot redzams, ka dati par šo būvi esot koroborēti un nostiprināti zemesgrāmatā attiecīgā konkrētā sastāvā, jeb apmērā. To pierādot /Apdzīvota vieta A/ Zemesgrāmatas nodalījums ar numuru /Numurs C/, no kura esot redzams, ka būve Zemesgrāmatā esot ierakstīta īpašniekiem uz konkrētām domājamām daļām- attiecīgiem atbildētājiem Joninai, /Persona C/ un /Persona F/.
Nepiekrītot atbildētājas /Persona D/ pārstāvja argumentam par to, ka, ja būve esot ierakstīta kā patstāvīgs īpašuma objekts, Civillikuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību” 14. panta ceturtā daļa neesot piemērojama. Kā esot redzams no lietas materiāliem un arī prasītājs un atbildētāji to neapstrīdot, faktiski šīs ēkas domājamās daļas atbildētāji ir ieguvuši, privatizējot valsts vai pašvaldības uzņēmumus, vai piederošos viņiem nekustamā īpašuma objektus. Citiem vārdiem sakot, atbildētāju īpašuma tiesības esot iegūtas no /Persona I/, kurš sākotnēji privatizējis domājamās daļas no Garāžas būves. Arī atbildētājs /Persona C/ noprivatizējis ēkas domājamo daļu. Tādēļ šajā gadījumā runāt par ēku, kā patstāvīgu īpašuma objektu, varot tikai tajā daļā, kurā tā esot iegūta minētās tiesību normas paredzētajā kārtībā. Par šīm daļām prasītājs arī nestrīdoties un prasību neesot cēlis.
Prasītājs esot cēlis prasību par tām daļām, kuru piederība nav noskaidrota un nav nostiprināta nevienā publiskā reģistrā, proti, nedz Zemesgrāmatā, nedz Valsts zemes dienestā ne pašvaldībā, šīs daļas, uz kurām pretendējot

prasītājs, nav reģistrētas kā patstāvīgs īpašuma objekts.
Prasītāja ieskatā, šīs daļas, uz kurām prasītājs pretendē, esot uzskatāmas, ka tieši uz šīm daļām esot piemērojamas Civillikuma 968.panta normas.
Norādīja, ka viņa ieskatā trešā persona /Persona H/ neesot tiesīgs pretendēt uz Garāžu būvē esošajām strīdus domājamajām daļām. Trešā persona /Persona H/ Pirkuma līgumu par ēkas zināmās daļas iegūšanu savā īpašumā pirkuma rezultātā, proti 175 kv.m. platībā esot noslēdzis 2000.gada 1.jūlijā ar ZPS /Apdzīvota vieta A/. Turklāt no šī līguma neizrietot atsavinātāja īpašuma tiesības uz šo Garāžu būvi. Pirkuma līgumā esot noteikta pirkuma maksa 1250 Ls, kura /Persona H/ bijusi jāsamaksā līdz 30.06.2001. un esot redzams, ka maksājumi gada laikā bijuši jāveic, ik mēnesi. No lietā esošajiem materiāliem varot secināt tikai to, ka 13.03.2002. /Persona H/ esot samaksājis 617,25 Ls. Tātad varot konstatēt, ka /Persona H/ līguma saistības neesot izpildījis. Tādejādi esot ņemamas vērā Civillikuma 1893.panta normas. Tāpat /Persona H/ tiesai neesot iesniedzis nevienu pierādījumu tam, kādas viņa intereses varētu būt skartas ar spriedumu šajā lietā. /Persona H/ neesot maksājis nekustamā īpašuma nodokli par šiem savā laikā pirktiem kvadrātmetriem, kā rezultātā esot saprotams tas, ka noilguma iestāšanas rezultātā /Persona H/ savas saistības jeb tiesības iegūt šos kvadrātmetrus neesot tiesīgs vairs iegūt. Prasību vai pretprasību /Persona H/ neesot cēlis. Uzskatot, ka /Persona H/ tiesības uz šo ēku esot vērtējamas ļoti kritiski un esot apšaubāmas.
Vēloties vērst tiesas uzmanību uz faktu, kuru neapstrīdot arī atbildētāji, ka reāli dabā Garāžu būvē esošajām strīdus domājamajām daļām esot iegāzies jumts, neviens to neapsaimniekojot, savukārt prasītājs vēloties šīs daļas savest kārtībā un lietot.
Tiesas sēdēs *2016.gada 23.maijā un 2016.gada 21.oktobrī* atbildētājas /Persona D/ pilnvarotais pārstāvis /Persona E/ prasību neatzina pilnībā, lūdza to noraidīt, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos par celto prasību izklāstītajiem argumentiem.

Atkārtoti norādīja, ka prasība celta pret personām, kuras šajā strīdā nevarot būt atbildētāji. Papildus norādīja, ka Civilprocesa likumā esot paredzēta sevišķā tiesāšanās kārtība, – kādā veidā tiesai esot jākonstatē bezīpašnieka mantu, attiecīgi, kas būtu piekritīga valstij. No tā izrietot tālākās darbības sevišķā tiesāšanas kārtībā, kurā tiekot paredzēts publicēt laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" paziņojums, lai paziņotu visiem pretendentiem uz šo mantu. Pretendents uz šo mantu esot- tas esot /Persona H/.

Tāpat, lai kaut ko atprasītu no atbildētājiem, atbildētājiem ir jābūt iespējai kaut ko atdot. Nevienam no atbildētājiem nepiederot šīs domājamās daļas.

Nenoliedzot, ka visas garāžu ēkas esot saistītas. Taču saistot šos faktiskos apstākļus ar dažādām tiesību normām, veidojoties juridiski nekorekti secinājumi un tie esot nepamatoti.
Uzskatot, ka Garāžu būvē esošās strīdus domājamās daļas nevarot uzskatīt par pastāvīgu īpašuma objektu. Pastāvīgais īpašuma tiesību objekts- Garāžu būve, jau esot reģistrēts zemesgrāmatā, kā ēka, kurai esot noskaidroti trīs kopīpašnieki, kas esot atbildētāji šajā lietā. Līdz ar to objekts jau esot reģistrēts zemesgrāmatā, ka patstāvīgs īpašuma tiesību objekts, kas atrodoties uz citai personai piederošās zemes. Tāpat nepiekrītot prasītāja viedoklim attiecībā uz trešo personu /Persona H/ un lietā esošo Pirkuma līgumu, ka tam esot iestājies noilgums. Šajā lietā /Persona H/ esot trešā persona un attiecībā uz viņu neko nevarot procesuāli konstatēt. Attiecībā par noilgumu un saistību tiesībām- tās esot divu pušu tiesības un šajā gadījumā ne prasītājs, ne kāda cita trešā persona nesot tiesīga runāt par to, vai saistību tiesības, kas esot nodibinātas starp divām pusēm, esot iestājies noilgums. Īpašuma prasību varot celt pret personu, kas prettiesīgi aizturot viņa lietu. Neviens no atbildētājiem vai trešām personām prettiesiski neaizturot prasības priekšmetu, tātad šo īpašumu vai īpašuma domājamās daļas.
*Atbildētāja /Persona C/* tiesas sēdē *2016.gada 23.maijā un 2016.gada 21.oktobrī* prasību neatzina, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem argumentiem. Uzskatot, ka prasītājs nepamatoti cēlis prasību pret atbildētājiem, jo viņi nepretendējot uz Garāžu būvē esošajām domājamajām daļām. Esot zināms šo garāžu īpašnieks, kas neesot nostiprinājis savas īpašuma tiesības likumā paredzētajā kārtībā. Klātesošais /Persona H/ esot trīs garāžu īpašnieks un viņam esot bijušas visas tiesības nostiprināt īpašuma tiesības zemesgrāmatā uz šiem trīs garāžu boksiem, ko viņš līdz šim brīdim neesot veicis. Tas esot viens no pamatiem, kādēļ es neatzīstot prasību.
Otrs pamats kādēļ neatzīstot prasību, esot tas , ka neesot pārliecināts par to, ka, ja īpašuma tiesības dabūšot prasītājs, vai īpašums būšot savests kārtībā, varbūt prasītājs gribēšot savu īpašumu likvidēt un tādejādi tas varētu apdraudēt citu īpašnieku tiesības.
*Atbildētājs /Persona F/ tiesas sēdē 2016.gada 23.maijā un 2016.gada 21.oktobrī prasību neatzina,* pamatojoties uz saviem jau iepriekš iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem. Viņam esot vienalga, kam tikšot šīs garāžas, bet nebūtu taisnīgi, ka kāds jau esot samaksājis par tām garāžām un viņam tās atņemtu. Viņš pats nepretendējot uz strīdus īpašumu.
*Trešās personas Latvijas Republikas Finanšu ministrijas* pilnvarotais pārstāvis /Persona G/ *2016.gada 23.maija* tiesas sēdē iebilda pret celto prasību, norādot, ka uzskata prasību par nepamatotu un noraidāmu, kā arī lūdza lietā

kā trešo personu pieaicināt /Persona H/. Savukārt *2016.gada 21.oktobra* tiesas sēdē mainīja viedokli un apliecināja, ka Latvijas Republikas Finanšu ministrijai iebildumu pret celto prasību neesot un tā nepretendējot uz prasībā norādītajām Garāžu būves strīdus domājamajām daļām. Paskaidroja, ka likums paredzot zemes īpašniekam tiesības pretendēt uz īpašumu, kas atrodoties uz viņa zemes un nevienam nepiederot, kā arī neesot nekur reģistrēts.

Tai pašā laikā tīri formāli šajā gadījumā prasība esot celta pret atbildētājiem, kas tiešām, kā noskaidrots, neaizskarot prasītāja tiesības un arī nepretendējot uz strīda priekšmetu. Uzskatot, ka neesot citiem pretendentiem uz strīdus domājamajām daļām, šo prasību ignorēt nevarot. Īpašuma reforma esot process, kuram esot nepieciešams rezultāts, un rezultāts esot īpašuma tiesību sakārtošana. Uzskatot, ka tiesai esot jāveicina īpašuma tiesību sakārtošanu. Lietā esot trešā persona /Persona H/, kuram esot Pirkuma līgums, bet kā noskaidrots tiesas sēdē, /Persona H/ zemesgrāmatā īpašuma tiesības neesot reģistrējis, nav cēlis pretprasību. Vienīgais, kas varētu pretendēt uz strīdus īpašumu esot trešā persona /Persona H/, taču viņš neko neesot darījis. Uzskatot, ka pie apstākļiem, ka neviens nepretendējot uz strīdus īpašuma tiesībām, tad minētā likuma 14.pants paredzot zemes īpašniekam celt prasību un lūgt sev atzīt īpašuma tiesības.

*Tiesas sēdē trešā persona /Persona H/* iebilda pret celto prasību, norādot, ka garāžu boksus uz kuriem prasītājs lūdzot atzīt īpašuma tiesības esot nopircis 2000.gada 1.jūlijā. Nopircis otro, trešo, ceturto numuru. Kad slēgts Pirkuma līgums, tad īpašums neesot bijis sadalīts, tirgoti tikai kvadrātmetri. Pirkuma līgumā norādīto summu gan esot samaksājis, maksājis divās daļās, taču maksājuma uzdevumu par vienu maksājumu pazaudējis, tādēļ nevarot pierādīt, ka esot pilnībā samaksājis par pirkumu.

Strīdus īpašums Garāžu būvē esot viņam piederošās garāžās, kurām tiešām esot iegāzies jumts. Kamēr ejot šis tiesas process, un arī pirms tam, viņš īpašumu neesot lietojis neko neesot darījis, lai to sakārtotu. Neko ar šo īpašumu nedarot, jo viņš šo īpašumu nevarot nostiprināt zemesgrāmatā, tā kā nevarot pierādīt, ka esot pilnībā par to samaksājis. Esot pazudis dokuments par samaksu. Neesot arī inventarizācijas dokumenti. Nekustamā īpašuma nodokli par iegādātajām īpašuma daļām pašvaldībai nekad neesot maksājis. Tiesā prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz strīdus īpašuma daļām neesot cēlis un arī šobrīd neceļot.

## Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi pušu paskaidrojumus, trešo personu paskaidrojumus, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka prasība apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Tiesa konstatē, ka Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Numurs M/ ir reģistrētas prasītājam /Persona A/ īpašuma tiesības uz zemes gabalu 0,5399 ha platībā, /Adrese B/, kadastra Nr./Numurs L/. Minēto nekustamo īpašumu prasītājs ieguvis pamatojoties uz 2013.gada 11.jūnija maiņas līgumu, un īpašuma tiesības nostiprinātas zemesgrāmatā 2013.gada 20.jūnijā. Zemesgrāmatas III.daļas 1.iedaļā norādīts, ka uz zemes atrodas zemes īpašniekam nepiederoša būve vai būves daļa ( lietas 18.lapa).

Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /Numurs C/, reģistrēts ēku (būvju) nekustams īpašums, kas sastāv no Garāžu ēkas ar kadastra Nr./Numurs A/ ( turpmāk- tekstā Garāžas būve)( lietas 17.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka Garāžas būve atrodas uz prasītājam piederošā zemes īpašuma, un to pierāda 2013.gada 23.jūlija Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta Kadastra izziņā Nr. /Numurs N/ 5. punktā "Būves pamatdati" ietvertā informācija no kuras redzams, ka Garāža būve ( Garāža) ar būves kadastra apzīmējumu Nr./Numurs A/ atrodas uz zemes vienības ar kadastra Nr. /Numurs L/, t.i., prasītāja īpašumā esošā zemes gabala /Adrese B/ ( lietas 14.lapa).

Lietā nav strīda un no minētās zemesgrāmatas redzams, ka uz domājamajām daļām no Garāžas būves sekojošām personām ir nostiprinātas īpašuma tiesības sekojošā apmērā

- atbildētājam /Persona C/ pieder 284/3059 domājamās daļas no būves, kas pēc LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izraksta no būves tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās dalās Nr. /Numurs D/ atbilst telpu grupai (garāžas telpai) būvē ar platību 28.4 kv.m. kadastra apzīmējums /Numurs E/;

- atbildētājai /Persona D/ pieder 451/3059 domājamās daļas no būves, kas pēc LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izraksta no būves tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās daļās Nr. /Numurs D/ atbilst telpu grupai (garāžas telpai) būvē ar platību 45.1 kv.m. kadastra apzīmējums /Numurs F/;

- atbildētājam /Persona F/ pieder 421/3059 domājamās daļas no būves, kas pēc LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izraksta no būves tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās daļās Nr. /Numurs D/ atbilst telpu grupai (garāžas telpai) būvē ar platību 42.1 kv.m. kadastra apzīmējums /Numurs G/ ( lietas 17., 16.lapa).

Kā redzams no Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /Numurs C/, LR VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2005. gada 31. janvāra izraksta no būves ar kadastra Nr. /Numurs A/ tehniskās inventarizācijas lietas par būves sadalījumu domājamās daļās Nr. /Numurs D/, Valsts zemes dienesta Rīgas reģionālās nodaļas 2011.gada 22.jūnija izziņas Nr./Numurs O/, Garāžas būvē, izņemot atbildētājiem piederošo īpašumu, ir sekojošas būves domājamās daļas (turpmāk- Strīdus īpašums), kuras nepieder nevienai personai, un proti:

704/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 70.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs H/;

339/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 33.9 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs I/;

644/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību66.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs J/;

216/3059 domājamās daļas no būves, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 21.6 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs K/ ( turpmāk- Domājamās daļas) ( lietas 15., 16.,17.,18.lapa).

Civillikuma 968.pants noteic, ka uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās sastāvdaļu.

Likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtā daļa noteic, ka ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. Citas personas īpašuma tiesības uz šādām ēkām, būvēm var iegūt, ja tiesa apmierinājusi šo personu prasību atzīt īpašuma tiesības uz attiecīgajiem objektiem.

Tiesa, lemjot jautājumu par prasības pamatotību, ņem vērā likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta mērķi sakārtot tiesiskās attiecības, kas radušās valstī realizētā privatizācijas procesā, realizējot zemes reformu. Likums nepieļauj situāciju, ka uz īpašniekam piederošas zemes atrodas būves, kuru īpašuma tiesības ilgstoši netiek sakārtotas, kuras tādejādi netiek apsaimniekotas, uzturētas, apgrūtinot zemes īpašnieka tiesības apsaimniekot savu īpašumu un rīkoties ar to. Likums paredzējis, ka uz īpašnieka zemes uzcelti īpašuma objekti, būves, uz kurām citas personas īpašuma tiesības nav ieguvušas, nav reģistrējušas, kā arī nav pieteikušas savus prasījumus uz tām, piekrīt zemes īpašniekam.

Minētā likuma 14.panta pirmā daļa paredz izņēmumus, gadījumus, kad iepriekš minētā Civillikuma prezumcija par zemes un ēku vienotību nav spēkā, kad ievērojot vēsturiski izveidojušos situāciju, ēkas ( būves) un zeme uzskatāmi par patstāvīgiem īpašuma objektiem. Likuma panta ceturtajā daļā noteikts, ka gadījumos, ja šīs ēkas jau nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, šādas tiesības, konstatējot kādu no panta pirmajā daļā norādītajiem pamatiem, var iegūt citas ieinteresētās personas, ceļot prasību, kurā būtu pierādāmi tiesiskie pamati būves atzīšanai par citai personai piederošu patstāvīgu īpašuma objektu.

Kā izriet no atbildētāju un trešās personas Finanšu ministrijas pārstāvja paskaidrojumiem tiesvedības gaitā, ne atbildētāji ne arī trešā persona Finanšu ministrija nepretendē uz Garāžu būves 1903/3059 domājamajām daļām ( turpmāk- strīdus īpašums).

Tiesvedības gaitā konstatēta viena persona, kurai ir pretenzijas uz minētajām domājamajām daļām Garāžas būvē- trešajai personai lietā- /Persona H/.

Tiesvedības gaitā lietai pievienots 2000.gada 1.jūlija Pirkuma līgums starp /Organizācija A/, kura saskaņā ar LR Uzņēmumu reģistra 1999.gada 21.decembra lēmumu uzsākusi likvidāciju, kuras vārdā rīkojas likvidators /Persona I/ – turpmāk kā Pārdevējs no vienas puses un /Persona H/ turpmāk kā Pircējs no otras puses.

No Pirkuma līguma 1.punkta redzams, ka Pārdevējs pārdot un Pircējs nopērk nekustamo īpašumu -autogarāžu boksu 175m2 platībā, kas atrodas /Adrese D/ ( lietas 59.-60.lapa).

Minētā Pirkuma līgums nesatur ziņas par /Organizācija A/ īpašuma tiesībām uz atsavināto īpašumu.

Kā redzams no publiski pieejamās informācijas Lursoft datu bāzē /Organizācija A/(iepriekš /Organizācija B/ ) likvidēta 2004.gada 26.novembrī.
Lietā starp pusēm nav strīda par to, ka Pirkuma līgumā norādītais īpašums ir strīdus īpašuma daļa no Garāžas būves uz kuru pretendē prasītājs.

Trešā persona /Persona H/ tiesas sēdē apliecināja, ka autogarāžu bokss 175m$^2$ platībā, kas norādīts Pirkuma līgumā, ir daļa no Garāžu būves, un atrodas uz prasītājam piederošās zemes.
Nenoliedza un apstiprināja, ka kopš Pirkuma līguma noslēgšanas 2000.gada 1.jūlija, īpašuma tiesības zemesgrāmatā neesot nostiprinājis , jo nevarot pierādīt pilnu pirkuma summas samaksu par Pirkuma līgumā norādīto pirkuma priekšmetu. Nekādus pasākumus, tai skaitā, celt prasību tiesā, lai nekustamo īpašumu varētu ierakstīt zemesgrāmatā, neesot veicis.
Tiesu informatīvajā sistēmā pieejamā informācija apliecina /Persona H/ norādīto.
Tāpat trešā persona /Persona H/ tiesas sēdē apliecināja, ka, kopš Pirkuma līguma noslēgšanas brīža, viņš nodokļu maksājumus par īpašuma domājamajām daļām, kas atrodas Garāžu būvē, nav veicis, īpašumu neapsaimnieko un neizmanto, kā arī atzina, ka tiešām Pirkuma priekšmetam ir iegāzies jumts.
Prasītājs tiesas sēdē lūdza vērst tiesas uzmanību uz faktu, ka Pirkuma līgumā noteikts, ka pirkuma maksu 1250.00 LVL apmērā pircējs /Persona H/ nomaksā pārdevējam pilnā apmērā līdz 2001.gada 30.jūnijam, bet kā redzams no lietā esošā 2002.gada 13.marta Unibankas kases ieņēmumu ordera Nr./Numurs U/, /Persona H/ veicis daļēju samaksu 617.25 LVL apmērā /Organizācija B/, maksājuma mērķī norādot Pretenziju Nr./Numurs V/ ( lietas 61.lapa).
Prasītājs, pamatojoties uz minētajiem apstākļiem, uzskata, ka trešā persona /Persona H/, nav izpildījusi Pirkuma līguma nosacījumus, kādēļ uzskatāms, ka /Persona H/ īpašuma tiesības uz Pirkuma līguma priekšmetu un strīdus nekustamā īpašuma daļu Garāžu būvē, ir apšaubāmas un ir iestājies Civillikuma 1893.pantā noteiktais noilgums, jo /Persona H/ nav izmantojis savas tiesības īpašumu ierakstīt zemesgrāmatā desmit gadu laikā.
Tiesa secina, ka tiešām Pirkuma pārdevuma līgums nesatur ziņas par to, ka pirkuma priekšmets pirkuma līguma brīdī ir atsavinātāja likvidējamā /Organizācija A/ īpašums, taču no Pirkuma līguma redzams, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskām sastāvdaļām. Lietā nav pierādījumu tam, ka kāda no darījuma līgumslēdzēju pusēm būtu apstrīdējušas minētā darījuma tiesiskumu, tādēļ tiesai nav pamata apšaubīt Pirkuma līgumu, un tas nav arī celtās prasības priekšmets.
Savukārt tiesa norāda, ka nekustamā īpašuma ieguvēja pienākums ir savlaicīgi nostiprināt īpašuma tiesības zemesgrāmatā un to noteic Civillikuma 1.pants, Civillikuma 933.pants, Civillikuma 994.pants, kā arī Civillikuma 1477.pants. Tāpat nepieciešamība zemesgrāmatā ierakstīt nekustamo īpašumu un ar to saistītās tiesības izriet no zemesgrāmatu būtības un principiem, kas vērsti uz trešo personu aizsardzību.
Likumdevējs nav noteicis konkrētu termiņu, kādā nekustamā īpašuma ieguvējam zemesgrāmatās jānostiprina īpašuma tiesības, līdz ar ko šāda jautājuma izlemšana atstāta nekustamā īpašuma ieguvēja ziņā, pieņemot, ka pienākumi tiks pildīti savlaicīgi, pēc labas ticības un godprātīgi.
Tādejādi tiesa uzskata, ka nav pamatots prasītāja viedoklis, ka Pirkuma līgumam ir iestājies noilgums, taču, lai nodrošinātu privāttiesiskās apgrozības stabilitāti, tiek prezumēts, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku uzskatāms tas, kurš par tādu ierakstīts zemesgrāmatā, līdz ar to īpašuma tiesības nostiprinājums zemesgrāmatā leģitimē attiecīgo personu, kā īpašnieku, kurš ir tiesīgs rīkoties ar lietu.
Trešā persona /Persona H/ īpašuma tiesības uz Pirkuma priekšmetu zemesgrāmatā nav nostiprinājis.
Tādejādi, tiesas ieskatā minētajam Pirkuma līgumam konkrētās lietas izskatīšanā, pie lietā noskaidrotajiem apstākļiem, nav tiesiskas nozīmes, jo tiesa ir konstatējusi, un lietā nav strīda par to, ka uz strīdus domājamām daļām kā atsevišķam īpašuma objektam Garāžu būvē , īpašuma tiesības vai tiesiskā valdījuma tiesības nav reģistrētas ne Valsts zemes dienestā, ne zemesgrāmatā vai pašvaldībā.
Tāpat tiesvedības gaitā nav konstatēts, ka Garāžu būve pilnībā piederētu kādai citai personai, kura to uz sava vārda kā atsevišķu īpašuma objektu būtu reģistrējusi zemesgrāmatā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā.
Trešā persona /Persona H/ nav izmantojis Civilprocesa likumā paredzētās tiesības celt prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz kādu tai pienākošos nekustamā īpašuma daļu no nekustamā īpašuma.
Tādejādi tiesa uzskata, ka, pamatojoties uz zemes un ēkas vienotības prezumpciju, ēkas daļa, uz kuru nav pretendējusi neviena persona, ir atzīstama par zemes īpašnieka īpašumu uz likuma pamata.
Prasītājs lūdzis ievest viņu kā ieguvēju strīdus nekustamā īpašuma valdījumā. Tiesa uzskata, ka prasība šajā daļā ir noraidāma.

Prasītājs savu prasījumu šajā daļā pamatojis uz Civillikuma 1044.panta pirmo daļu , kas noteic, ka īpašuma prasību īpašnieks var celt pret katru, kas prettiesiki aiztur viņa lietu; tās mērķis ir atzīt īpašuma tiesību un sakarā ar to piešķirt valdījumu.
Tiesvedības gaitā nav konstatēts, ka atbildētāji vai kāda cita persona prettiesiski aizturētu strīdus nekustamo īpašumu.
Tiesa uzskata, ka prasītāja prasība daļā ar kuru viņš lūdzis izdarīt atbilstošu ierakstu par prasītāja īpašuma tiesībām uz domājamajām daļām kopīpašumā Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./Numurs C/, II.daļas 1.iedaļā, precizējot nekustamā īpašuma īpašnieku sastāvu ir atstājama bez izskatīšanas.
Saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 44.pantu, ierakstu veidā uz nekustamu īpašumu nostiprina tiesības, kam pamatā ir tiesisks darījums, tiesas spriedums vai lēmums vai administratīvu iestāžu akts vai kas pastāv uz paša likuma (5. p.) pamata; tāpat nostiprina minēto tiesību pārgrozījumus un dzēsumu.
Ievērojot minētā likuma normas nosacījumus, spriedums šajā civillietā ir pamats nekustamā īpašuma ierakstīšanai zemesgrāmatā, līdz ar ko prasība šajā daļā atstājama bez izskatīšanas.
Prasītājs neuzturēja prasījumu daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētājiem, lūdz piedzīt tos no prasītāja.
Tiesa uzskata, ka tiesāšanās izdevumi nav piedzenami no atbildētājiem lietā, jo nekonstatē atbildētāju darbības, kas aizskartu prasītāja ar likumu aizsargātās tiesības un intereses, kā arī tiesas ieskatā minētais, pie lietā noskaidrotajiem lietas faktiskajiem apstākļiem, nav pamats, lai tiesa prasību noraidītu.
Tādejādi atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem no prasītāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu iepriekš nesamaksātie izdevumi 4.95 *euro* apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.,97., 190., 193., 194., 204.1.panta tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt daļēji.

Atzīt /Persona A/, personas kods /Personas kods D/, īpašuma tiesības uz sekojošām domājamajām daļām no palīgceltnes - garāžas būves ar kadastra Nr. /Numurs A/, kas atrodas /Adrese A/, un kas reģistrēta zemesgrāmatā ēku (būvju) īpašuma ar kadastra Nr. /Numurs B/ sastāvā Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /Numurs C/, kura izvietota uz /Persona A/ personas kods /Personas kods D/, piederošās zemes vienības ar kadastra Nr. /Numurs L/, /Adrese B/, proti:

uz 704/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 70.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs H/;
uz 339/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr./Numurs A/,kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 33.9 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs I/;
uz 644/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr/Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 66.4 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs J/;
uz 216/3059 domājamām daļām no garāžas būves ar kadastra Nr/Numurs A/, kas atbilst telpu grupai (garāžas telpai) ar platību 21.6 kv.m. apzīmējums kadastrā Nr. /Numurs K/.
Prasību daļā par atbilstoša ieraksta izdarīšanu Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas /Apdzīvota vieta A/ zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /Numurs C/, II.daļas l.iedaļā, par prasītāja /Persona A/ īpašuma tiesībām uz minētajām domājamajām daļām kopīpašumā, precizējot nekustama īpašuma īpašnieku sastāvu, atstāt bez izskatīšanas.
Prasību daļā par prasītāja /Persona A/, kā ieguvēja ievešanu nekustamā īpašuma valdījumā, noraidīt.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods D/, par labu Tiesu administrācijai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4.95 *euro* apmērā, kas iemaksājami šādā kontā: Saņēmēja iestāde: tiesu administrācija; reģistrācijas Nr. 90001672316; konta Nr. LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr. C04234914.

Noteikt /Persona A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu, maksājumu dokumenti par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniedzami Rīgas rajona tiesā, Siguldā vai nosūtāmi pa pastu.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, tas ir, 2016.gada 17.novembra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā.

Tiesnese M.Dreimane